

Mit ad a körbeszélgetés a csoportnak?

december 15, 2017

Régi	Új
Homályos egyéni célok	Világos célok és szándékok
Elsősorban beszélni	Többet odafigyelni és hallgatni
„Nekem van inkább igazam”	„A maga szempontjából mindenkinek igaza van”
Néhány ember dominálja a beszélgetést	Mindenki teret kap arra, hogy hozzájáruljon
Egymást meggyőzni	Együtt dönteni
Megpróbálni valamit bizonyítani	Meghallgatásra és megértésre találni
Egymás ellen harcolni	Egymást kölcsönösen kiegészíteni
Egy nem kielégítő döntést el kell fogadni	Egy hatékony döntés születik
Ellenállás és frusztráció	Világos döntések, amit mindenki oszt
Időpazarlás döntésekre, amik nem fognak működni	Az időt jó döntésekre fordítani. Ez hosszú távon időt spórol.
Egy hang, vagy a többség számít	Minden hang meghallgatásra kerül, és mondandója figyelembe lesz véve
A megbeszélésről lecsökkent energiával távoznak	A megbeszélés után több energiánk van.

Egy nyilvánvaló sajátossága a körbeszélgetésnek, hogy a résztvevők hozzá kell szokjanak ahhoz, hogy nem reagálhatnak. Körökben dolgozunk, tehát várnod kell arra, amíg te következelsz sorra, amikor te mondhatod valamit.

Sokak számára ez a legkényelmetlenebb. A mindennapi életben ezt úgy reagáljuk le, hogy rögtön reagálunk, és ezt szinte már észre sem vesszük. Most azonban néha egy kör erejéig ki kell bírnod.

Ha tovább folytatjátok a munkát a körbeszélgetéssel, akkor ez a kellemetlen érzés alábbhagy. Meglesz az az érzésed, hogy elég időt kapsz, amikor te vagy soron. Te is teret és időt adtál másoknak, és most a tiéd a tér és az idő. Talán azt is észreveszed, hogy az ahogy reagáltál volna, nem is volt olyan értékes.

És amikor elfogadod, hogy nem reagálhatsz, akkor elkezdesz jobban odafigyelni. Amikor ezt a pontot eléred, akkor egy nyugalom költözik be. Van aki ezt élvezni tudja.

Egy állapotba jutsz, amit úgy nevezhetünk, hogy fokozott jelenlét (präsenz). Tudatosabban vagy ott és tudatosabban érzed a többieket.

Néhány hónapig egy iskolavezetőséget tanítottam a körbeszélgetésre. Az igazgató megpróbálta a maga befolyását, ahogy ehhez szokott érvényesíteni az első találkozón. Megkapta a visszajelzést, hogy először hallgasson. Nyitott volt a kritikára, mert tanulni akart. A harmadik alkalommal szinte nem szólt egyetlen szót sem. Egyszerűen odafigyelt és élvezte a tanácskozást. Észrevette, hogy a csoport milyen jól dolgozott.

A kiértékeléskor ezt mondta: „Én tanulok a többiektől a legtöbbet. Nem mindenki beszélt, de ha valamit mondtak akkor az fontos volt.”

Kapcsolódó oldalak:

- Fóti Péter: Beszélgetések új filozófiája I.
- Fóti Péter: Beszélgetések új filozófiája (II.)
- Bas Rosenbrand: Szülőkkel gyerekeikről beszélni